

התעוררי התעוררי

עומדים אנו בזמנים קשים ונוראים, נשגבים. דומה כי זה שנים רבות לא התרגשו ובאו על ראש כלל ישראל, והיהדות הנאמנה בפרט, ריבוי כה גדול של צרות הן בגשמיות, אלפים אלפים של אסונות, ויהודים ההולכים מעמנו פתע פתאום, וקשיים איומים בבריאות ובפרנסה, וברוח, שהשטן המשחית נוגף ופוגע בכל, התועבה משתוללת הרח"ל ופרצי ופגעי הטכנולוגיה שוצפים, והן עתה נוספו עלינו, תינוקות שנשבו שנשבו מבקשים לשבותנו גם אנו, לפגוע בלימוד התורה ובחומות הדת, ובתוך כל השטן המשחית מתהולל לזרוע פגע בין יראי ה' גופא ומחוצה להם לאחינו שיחיו, וכל המתבונן יביט וישתאה האידך ולמה עשה ה' ככה:

ומן הצד השני, הרי ישנה בדורנו פריחה עצומה של תורה ועבוד ה' שלא נראה כמות, רבבות ממש משקיעים עצמם בלימוד התורה, והמונים מתעוררים לעבודת ה' באופן שלא נראה כמותו קודם לכן, ועל אף כל הצרות הטוב מתחזק בעולם ממש וקרן התורה מרימה ראש, ובכל יום ויום נוספים רבים לצבא ה' ושובים אל אבינו שבשמיים.

והנה המתבונן בכל זה ברצינות לא יהי' לו מנוס מלומר שנמצאים עתה בזמן של 'יתבררו ויתלבנו', היינו שסוכ"ס הטוב והרע שהיו מעורבים מאז הבריאה מתפרדים, הטוב נהי' טוב ברור וגם הרע ברור, וזה גופא פרט בתהליך הכללי שעובר העולם, שהרע מתפרד מהטוב עד שסוכ"ס את רוח הטומאה יעביר מן הארץ, היינו הגאולה השלימה. ועולים הדברים כפתור ופרח עם דברי מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א לכל גווניהם, המורים ברור שעתה הוא זמן הגאולה, לא עוד 'קץ' ותאריך יעד שיכול להתבדות, אלא תקופה חדשה, היינו שהגאולה כבר פועלת פעולתה שהעולם מתברר והולך.

ולב איש ישראל המאמין בה' ובתורתו יחרד: מה מוטל עלינו לעשות עתה בסער הגדול הזה המתרגש עלינו? הנה ימים באים, נאום ה', ובמה נקדם לקראתם? מה מוטל עלינו לעשות בזמן נעלה זה, ה'תפר' בין עקבתא דמשיחא לימות המשיח?

הנה כבר גדולי ישראל בדור הקודם השמיעונו דברים ברורים, והנקובים בשמותם מרן החפץ חיים זי"ע, מרן המנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע, מרן מהריי"צ מליובאוויטש זי"ע ומרן ר' אלחנן הי"ד, ודברי צדיקים חיים קיימים לעד: להכין עצמנו לקבלת פני משיח צדקנו. ובפשטות: ליצור רגש של רצון, תשוקה וציפי' לביאת המשיח, ועל ידי זה ממילא יתווסף אצלנו בכל ענייני העבודה, לימוד תורתנו הק' שהיא חיינו, קיום מצוות השי"ת, ובזה נפעל טוב הנראה והנגלה במצוקות דורנו, ועד לביאת המשיח וגאולה שלימה.

והאידך היא הדרך להגיע לרגש הזה:

כלל פשוט הוא בעולם, שאי אפשר שיהי' רגש בלי התבוננות שכלית. ודוגמא פשוטה: כאשר לאדם אירוע איזה אירוע מכאיב ומביש, הנה אם יסיה דעתו ממנו לאו דווקא שיווצר אצלו רגש מהמאורע. אבל אם יתבונן בפרטי האירוע במחשבתו ויעסוק בו שוב ושוב, בדרך ממילא יוצר אצלו רגש של צער או בושה וכיו"ב.

כך גם בנושא הגאולה: אי אפשר להגיע לרגש של ציפיה ודריכות בלי התבוננות שכלית. הווי אומר: לימוד יסודי ומסודר של נושא הגאולה השלימה: למה, מדוע, מה מהותה, מה יהי' בה, מדוע צריכים אותה וכו'. ומחשבה על-כך שוב ושוב, הם שיביאו ציפיה והשתוקקות. לימוד על כך שהיא קרובה ויכולה וצריכה וכו', יביא גם דריכות.

יהודים: זכרו את פסק הרמב"ם הל' תשובה: "לפיכך צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כולה כאילו חציו זכאי וחציו חייב. וכן כל העולם חציו זכאי וחציו חייב... עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלחה". התעוררו, התעוררו!